

stilles til Finansministeriets Disposition, saa Afgørelsen vil altsaa blive truffen ved Forhandling mellem dette og Kultusministeriet.

Det ærede Medlem fra Kolding (Enevold Sørensen) nævnedes dette, at Direktørnavnet selvfølgelig kun var en Navneforandring; uden at Direktørens Indflydelse eller Stilling i det hele taget blev af anden Art end den Stilling, den nuværende Inspektør ved Hospitalet indtager.

Hvorvidt Honoraret, som Overlægerne skulle have, bør staa paa denne Lov eller maaske som i § 4 nævnt for de øvrige, Underlægerne og Klinikledernes og andres, Vedkommende skal staa paa Finansloven, vil jo ogsaa kunne blive Genstand for Behandling i Udvalget.

Naar det ærede Medlem fra Kolding (Enevold Sørensen) talte om Apoteker-spørgsmaalet og navnlig knyttede det til sine Bemærkninger om den saakaldte Dispensator og Dispensatormedhjælper, skal jeg dertil svare, at det vistnok var en Forudsætning for Byggeriet derude ved Rigshospitalet, at der skulde være en Dispensationsanstalt — derfor blev der ikke bygget nogen selvstændig Apotekerbygning. Og naar der skal dispenseres Medicin, maa der være en Dispensator, en Pharmaceut, og da der bliver ikke lidt Medicin at dispensere, maa han have en Medhjælper. Det tror jeg ligger klart for Dagen. Det andet Spørgsmaal, hvorledes Staten vil udnytte det Apotekerprivilegium, man havde paa Frederiks Hospital, er en Sag, der er under Forhandling i Øjeblikket mellem Justitsministeriet og Kultusministeriet. Det kan jo ske ved, at man enten afhænder eller bortforpagter dette Privilegium. Der vil blive draget Omsorg for, at det sker paa den for Statskassen heldigst mulige Maade.

Dernæst fremdrog det ærede Medlem fra Kolding (Enevold Sørensen) det store Spørgsmaal om Betaling for Patienterne og om Friplads for visse Patienter. Dette Spørgsmaal er ikke behandlet færdigt endnu i Kultusministeriet. Jeg synes, det vil være heldigt, som det ærede Medlem nævnedes og pegede paa, om det Udvalg, der nu bliver nedsat i Anledning af dette Lovforslag, tog ogsaa det Spørgsmaal op og forhandlede Sagen med Ministeriet. Man havde saa en naturlig Vej til at finde den for alle Parter mest tiltalende Form for Ordningen af denne Sag.

Jeg skal i øvrigt slutte med at takke for den Velvillie, hvormed man har taget paa dette Lovforslag. Selv om man har

gjort en Dyd af Nødvendigheden, har det dog vist sig, at man ikke har været alt for streng i sin Kritik af det.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandling.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Carl Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til det Udvalg, som blev besluttet nedsat om den foregaaende Sag.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov angaaende Sygepleje samt Forandring i Lov Nr. 85 af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser m. m.

A. P. Andersen: Efter de Udtalelser, der faldt i Gaar fra det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) og delvis det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), er der jo neppe Tvivl om, at det Udvalg, der vil blive nedsat i Anledning af det foreliggende Forslag, ikke kommer til at beskæftige sig med dette Lovforslag, men derimod med en Revision af Sygekasseloven. Alle de tre Partiørers Ordførere have udtalt sig tydeligt og klart nok om det foreliggende Forslag, saa at selv om det foranlediger Udvalg, vil dette ikke komme til at beskæftige sig med Forslaget, men med den bestaaende Sygekasselov. Under de Forhold kan jeg fatte mig ganske kort, idet jeg er ganske enig med de tre nævnte Ordførere om det uheldige og meningsløse i det foreliggende Lovforslag og delvis med dem i, at det maaske er rigtigt at gaa til en Revision af Sygekasseloven.

Den, der har haft Lejlighed til paa Sygekassemøder o. l. omkring i Landet at lære Stemningen at kende, vil vide, at navnlig det Forhold, som det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) omtalte, Forholdet til Lægerne, for Tiden volder store Vanskeligheder for Sygekasserne. Jeg vil gerne sige, at der muligvis kan udrettes noget paa dette Omraade, men jeg tror nok, at det ærede Medlem fra Assens gik